

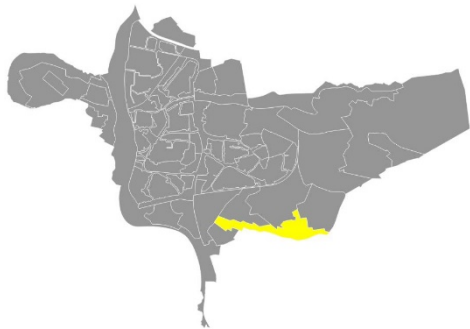
Beekdal Vierakkerse Laak

De Vierakkerse Laak vormt de grens tussen de gemeente Zutphen en Bronckhorst. Het peil in deze watergang wordt door het waterschap beheerd middels een aantal sluisjes en stuwen. In de zomer wordt water vanaf de Berkel ingelaten. In het beekdal vinden we voornamelijk agrarische percelen, afgewisseld met kleine broekbosjes. Het is een tamelijk laaggelegen en vochtig gebied, dat relatief laat is ontgonnen, vanwege de slechte ontwatering.

Gebiedskenmerken

Oppervlakte:	93 ha
Bodem:	Kalkloze zandgronden, Podzolgronden, Moerige gronden
Water:	0.4 m -mv
Type landschap:	Agrarische Zone, Natuurzone

Karakteristieke soorten (totaal aantal waargenomen soorten NDFF: 169)

Vogels (78 waargenomen soorten)	Vleermuizen (1 waargenomen soorten)	Zoogdieren (5 waargenomen soorten)
Boerenwaluw, Boomvalk, Gele kwikstaart, Grauwe vliegenvanger, Grote lijster, Huismus, Huiszwaluw, Koekoek, Kramsvogel, Matkop, Steenuil, Torenlak, Watersnip, Wielewaal, Bosuil, Geelgors	Laatvlieger	Das Haas Huiskat Ree Vos
Amfibieën en reptielen (3 waargenomen soorten)	Vaatplanten (32 waargenomen soorten)	Vissen (6 waargenomen soorten)
Bruine kikker Gewone pad Groene kikker	Tweestijlige meidoorn Bleke zegge Bosanemoon Gewone salomonszegel Slanke sleutelbloem	Bittervoorn Brasem Riviergrondel Snoek Vetje
Dagvlinders (16 waargenomen soorten)	Libellen (16 waargenomen soorten)	Nachtvlinders (1 waargenomen soort)
Kleine ijsvogelvlinder Bont zandoogje Boomblauwtje Koevinkje Oranjetipje	Blauwe breedscheenjuffer Bruine glazenmaker Platbuik Vroege glazenmaker Weidebeekjuffer	Gestreepte goudspanner
Insecten (6 waargenomen soorten)	(Korst)mossen (2 waargenomen soorten)	Overige (3 waargenomen soorten)
Grote groene sabelsprinkhaan Krasser Kustsprinkhaan Struiksprinkhaan Wekkertje	Gewoon puntmos Knikkend palmpjesmos	Anemoon-en-ruitroest Eenkennige muskuskruidroest Speenkruidroest

*in ieder geval de rode lijstsoorten worden genoemd, alsmede enkele typische soorten.

Natuurkwaliteit

- + De natuurkwaliteit in het gebied wordt bepaald door de Vierakkerse Laak die een natte ecologische verbingszone vormt. De bosjes in het oostelijke deel van het gebied leveren ook een belangrijke bijdrage aan de biodiversiteit. De boerenerven zijn eveneens een schakel in het functioneren van het gebied voor een aantal typische boerenland soorten.
- Potentiele bedreigingen zijn verdroging, overbemesting (overmatige planten- en algengroei tot gevolg).

Ontwikkelmogelijkheden

- Behoud en uitbreiding van het areaal aan kleine bosjes kan bijdragen aan het versterken van de biodiversiteit.
 - Aanleg kleine bosjes, met name op het westelijke deel;
 - Bestaande bosjes aandacht voor verbeteren leefgebied kleine ijsvogelvlinder. Kleinschalig bosranden “verzachten”, gecombineerd met kruidenrijke stroken langs de bosrand;
 - Winterakkertjes aanleggen voor gorzen en vinken;
 - Aanleg visvrije poelen.
- Ook de agrarische erven zijn een belangrijke drager van biodiversiteit. Het zijn vooral broedlocaties of rustplaatsen voor veel soorten. Moderne schuren en stallen zijn steeds minder geschikt voor broedvogels. Ook strengere hygiëne eisen maken het voor de boer steeds moeilijker zwaluwen een onderkomen te geven. Toch zijn er tal van mogelijkheden om de nestgelegenheid kunstmatig terug te brengen.
 - Aanbrengen van plankjes aan de buitenzijde van stallen als houvast voor nesten van boerenwaluw;
 - Nestkommen voor boerenwaluw en huiszwaluw plaatsen;
 - Nestkasten voor kerkuil en steenuil aanbrengen;

-
- Stimuleren aanleg meer erfbeplanting, natuurlijke afscheidingen zoals houtwallen toepassen.
 - Daar waar het waterbeheer vooral gericht is geweest op het snel afvoeren van overtollig water is momenteel vooral het voorkomen van schade door droogte een uitdaging voor waterschappen. Meer water in het gebied is goed voor natuurwaarden en voor de agrariërs.
 - Buffercapaciteit van de Laak verhogen (meer meters door aanbrengen van bochten);
 - Aanbrengen diepere delen in de watergang voor opvang van vis tijdens extreme droogte;
 - De kunstwerken als sluisjes en stuwen beter passeerbaar maken voor vis;
 - Maaibeheer zoveel mogelijk minimaliseren;
 - Bredere randen voor de functie als ecologische verbinding, meer geleiding en schuilplekken voor fauna.

CONCEPT